

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně E.S., zastoupené Doc. JUDr. Tomášem Grívnou, Ph.D., advokátem, se sídlem Veletržní 924/14, Praha 7, proti žalované Západočeské univerzitě v Plzni, se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora Západočeské univerzity v Plzni ze dne 24. 3. 2011, čj. PR-P 87/11**

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí rektora žalované ze dne 24. 3. 2011, čj. PR-P 87/11 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým byla zamítnuta její žádost a potvrzeno rozhodnutí děkana Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni (*dále jen Fakulta právnická ZČU nebo FP ZČU v Plzni*) ze dne 1. 2. 2011, čj. DFPR-SO 115/2011 (*dále jen prvostupňové rozhodnutí*), jímž bylo žalobkyni ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (*dále jen ZVŠ nebo zákon o vysokých školách*) studium na Fakultě právnické ZČU v Plzni v magisterském studijním programu „Právo a právní věda“ v oboru „Právo“.

II. Důvody žaloby

2. Žalobkyně namítala, že byla postupem správních orgánů obou stupňů zkrácena na svých právech takovým způsobem, že to mělo v příčinné souvislosti vliv na vydání nezákonných rozhodnutí, kterými jí bylo definitivně znemožněno její ústavní právo na vzdělání, které vyplývá z čl. 33 Listiny základních práv a svobod (*dále jen Listina*), jelikož k řádnému dokončení studia jí zbývají vykonat pouze dvě státní zkoušky.

3. Své tvrzení žalobkyně zdůvodnila tím, že děkan FP ZČU nepostupoval při rozhodování stejným způsobem jako v několika desítkách předchozích rozhodnutí, kterými bral zpět několik desítek studentů, kteří měli splněno mnohem menší počet studijních povinností než žalobkyně a neměli tak závažné zdravotní problémy jako žalobkyně. Žalobkyně zde shledávala porušení zásad transparentnosti, subsidiarity a proporcionality. Děkan by měl postupovat ve stejných případech stejně a v obdobných obdobně, nikoliv v totožných jinak. Děkan FP ZČU překročil meze správního uvážení. Děkan FP ZČU se podstatným způsobem odchýlil od předchozí rozhodovací praxe, když naprosto totožné případy rozhodoval jinak. V několika předchozích letech byl běžně poskytován čtvrtý pokus na státní soubornou zkoušku – tzv. děkanský termín, který dostával každý student, co nesložil státní soubornou zkoušku ve třetím termínu. Žalovaný nepřihlédl ke zdravotnímu stavu žalobkyně, který byl žalobkyní doložen k žádosti o přezkum rozhodnutí děkana správního orgánu. Přestože na nepříznivý zdravotní stav právě děkan správního orgánu poukazoval v případech několika studentů, které bral v roce 2011 zpět ke studiu. V tomto případě však k němu nepřihlédl.

III. Vyjádření žalované

4. Studium v akreditovaných studijních programech včetně konání státních závěrečných zkoušek se na univerzitě řídí Studijním a zkušebním řádem (*dále jen SZŘ*), který je jednotný a závazný pro studenty všech fakult. Podle čl. 14 odst. 8 SZŘ lze státní závěrečnou zkoušku opakovat nejvýše dvakrát. Pro stanovení formy, obsahu, bližší specifikace podmínek konání státní závěrečné zkoušky včetně jejího organizačního zabezpečení mohou fakulty podle čl. 14 odst. 9 SZŘ vydávat vnitřní normy.

5. Průběh státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu na Fakultě právnické ZČU upravuje vyhláška děkana č. 17D/2009-2010 (*dále jen vyhláška děkana*), která v čl. IV. odst. 1 stanoví přihlašování ke státní závěrečné zkoušce tak, že se student pro zimní termín státní zkoušky přihlásí nejpozději do 5. prosince prostřednictvím systému IS/STAG; konkrétní termín zkoušky je proveden losem. Podle čl. IV. odst. 2 vyhlášky děkana se konkrétní termíny zveřejňují na úřední desce nejpozději tři týdny před prvním konkrétním termínem státní zkoušky. V souladu s tímto ustanovením byl žalobkyni určen konkrétní termín na 28.1.2011; na úřední desce byla tato informace zveřejněna 9.12.2010, tedy v dostatečném předstihu a v souladu s citovaným ustanovením vyhlášky děkana. Čl. VI. odst. 1 vyhlášky děkana stanoví, kdy se považuje státní zkouška za zahájenou, tedy v momentě rozložování předsedů komisí. Podle čl. VIII. odst. 1 vyhlášky děkana se pravidla pro přihlašování ke zkoušce nepoužijí v zimním termínu akademického roku 2009/2010. Vyhláška děkana nabyla účinnosti dne 8.1.2010. Pro akademický rok 2010/2011, ve kterém

konala státní závěrečnou zkoušku žalobkyně, žádné přechodné ustanovení již neplatilo. Student má přitom povinnost dodržovat vnitřní předpisy a vnitřní normy, jejichž případná neznalost ho neomlouvá.

6. Podle čl. 11 odst. 6 SZŘ má student právo odhlásit se od zkoušky nejpozději do 24 hodin před jejím začátkem, může se také dohodnout se zkoušejícím jinak. Pokud podle téhož ustanovení ovšem odstoupí student od zkoušky po jejím začátku, je hodnocen stupněm nevyhověl.

7. Podle čl. 28 odst. 1 písm. i) SZŘ děkan ukončí studium pro nesplnění požadavku v případě, že student ani ve druhém opravném termínu nesložil státní závěrečnou zkoušku.

8. Žalobkyně si musí být vědoma povinností, které jí ukládá vyhláška děkana, neboť se na státní závěrečnou zkoušku sama podle této vyhlášky přihlašovala. Věděla nebo přinejmenším mohla vědět i o tom, že přechodné ustanovení se vztahuje toliko na zimní termín akademického roku 2009/2010. Měla vědět i o ustanovení SZŘ, že státní závěrečnou zkoušku lze opakovat pouze dvakrát, jinak jí bude ukončeno studium pro nesplnění požadavku. V dostatečném předstihu před konáním státní závěrečné zkoušky se dozvěděla, kdy, v který konkrétní den se bude její státní zkouška konat. Ještě 24 hodin před zahájením státní zkoušky měla možnost se od zkoušky bez sankce odhlásit, přičemž toto odhlášení lze provést elektronicky prostřednictvím počítače i na dálku, aniž by musela osobně do školy. Toto vše za situace, kdy věděla, že její zdravotní stav je nepříznivý. Dokládá to zpráva, kterou žalobkyně předložila, v níž se uvádí, že od 14.1.2011 již trpěla nevolností, motáním hlavy, rozostřením vidění, virózou a zvracením. Žádný z kroků, který předpisy univerzity umožňují studentovi učinit (odhlášení od zkoušky), však žalobkyně nevyužila a dostavila se ke zkoušce. Zřejmě tedy sama zvážila svůj zdravotní stav a došla k tomu, že je schopná v tomto stavu zkoušku konat. Sama přiznává, že ke zkoušce přistoupila a o odhlášení požádala až teprve po rozlosování členů komisí, tedy po zahájení zkoušky.

9. Ani dobré víry v tzv. „děkanský termín“ se žalobkyně nemůže dovolávat, neboť sama uvádí, že informací o tom, že „generální pardony“ již nebudou udělovány, měla dost například ze zveřejněných článků, které sama cituje. Fakulta při tom na zásadu ochrany dobré víry pamatovala již výše uvedeným přechodným ustanovením, které ovšem platilo pouze pro přihlašování na zimní termín v roce 2009/2010. Déle, po skončení této výjimky, již není možno se ochrany dobré víry dovolávat. Žalobkyně tak nevykonala státní zkoušku z předmětu Správní právo ani ve druhém opravném termínu, děkan jí studium v souladu s čl. 28 odst. 1 písm. i) SZŘ ukončil. Rozhodnutí děkana k žádosti o přezkoumání potvrdila rektorka univerzity, neboť neshledala, že by bylo vydáno v rozporu s vnitřními předpisy univerzity nebo fakulty. Žalovaný proto navrhoval zamítnutí žaloby.

IV. Replika

10. Žalobkyně namítala, že námitky žalované nemají žádnou spojitost s předmětem sporu, neboť se odvolávají na předpisy, které s tím nemají sounáležitost, nijak se nedotýkají předmětu žaloby. V tomto případě se jedná o diskreční pravomoc děkana, nikoli o povahu předpisu.

V. Vyjádření účastníků při jednání soudu

11. O věci samé rozhodl soud po provedeném jednání, při němž oba účastníci setrvali na svých stanoviscích.

12. Žalobkyně doplnila, že spatřuje nesprávnost obou rozhodnutí ve dvou rovinách. 1) jde o podstatnou změnu v podmínce studijního programu, která nastala až v průběhu studia. Původně bylo běžnou praxí žádat o třetí opravný termín zkoušky i státní závěrečné zkoušky. Žalobkyně tedy od počátku studia počítala s tím, že případně bude možno tohoto využít. Z odborné teorie vyplývá, že nepravá retroaktivita je v zásadě možná, avšak týká se zejména soukromého práva, nikoliv norem veřejnoprávních, kam úpravy o státních vysokých školách a jejich vnitřních studijních předpisech bezpochyby patří. Dle žalobkyně byly v průběhu studia změněny retroaktivně, tedy zpětně v její neprospěch vnitřní předpisy FP ZČU, a to tak, že jí bylo odepřeno uplatnit tzv. děkanský opravný termín. Žalobkyně upozornila na příklad studentů, kteří výrazně překročili dvouletou lhůtu k vykonání státní závěrečné zkoušky, jak vyplývá ze zákona o vysokých školách a vnitřních studijních předpisů žalované. Konstatovala, že je to v rozporu s transparentností rozhodování o postavení studentů, neboť je porušení vnitřních předpisů sankcionováno ukončením studia, zatímco na jiné porušení se taková sankce nevztahuje. 2) Žalovaná nezohlednila špatný zdravotní stav žalobkyně, který byl objektivně prokázán předloženou lékařskou zprávou. Z přechodího znění SZŘ sice vyplývalo, že student se může odvolat od zkoušky max. 24 hodin od započetí zkoušky, avšak z tohoto pravidla vyplývala jedna výjimka, do 5-ti dnů ode dne konání zkoušky sdělit závažný zdravotní důvod, pro nějž bylo umožněno konat zkoušku v náhradním termínu, aby původní termín nepropadl. Nebyla stanovena obligatorně písemná forma této omluvy. Toto pravidlo se na žalobkyni vztahovalo ve chvíli, kdy oznámila, že je ve velmi špatném zdravotním stavu, avšak v podstatě jí bylo řečeno, že v tu chvíli musí jít na zkoušku, že neexistuje žádná výjimka z 24 hodinového pravidla a z tohoto důvodu se rozhodla na zkoušku jít. Na skutečnost omluvy upozorňuje i rektorka, ale už neuvádí, zda, případně proč se na žalobkyni nevztahuje ona výjimka 5-ti dnů ode dne konání zkoušky. V této části je rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože nejsou uvedeny důvody postupu neudělení této výjimky. Žalobkyně tak byla v souladu s § 65 odst. 1 s.ř.s. zkrácena na svých právech.

13. Žalovaná uvedla, že vnitřní předpisy ZČU ani FP ZČU nikdy neobsahovaly a neobsahují právní úpravu, tzv. děkanského termínu. Pokud tedy byl někdy v minulosti funkcionáři FP ZČU povolován, dělo se tak v rozporu s předpisy ZČU, především s jejím studijním a zkušebním řádem. FP ZČU vedena snahou postavit najisto, jaký je právní stav v udělování děkanských termínů, podrobně studenty seznámila s tím, jaká pravidla a od kdy budou na studenty aplikována, což by se dalo označit jako návrat k normálnímu stavu. Žalobkyně se tedy nemůže dovolávat porušování práva. Žalobkyně byla s tímto rozhodnutím žalované seznámena, prokazatelně o něm věděla, přičemž z tohoto seznámení vyplývá, že poslední výjimky budou aplikovány naposledy v zimním semestru akademického roku

2009/2010. Žalobkyně konala závěrečnou zkoušku v akademickém roce 2010/2011 a druhou opravnou státní zkoušku konala v roce 2011, tedy dávno poté, co uvedená výjimka přestala platit. Z žaloby samotné vyplývá, že žalobkyně velmi dobře věděla o těchto pravidlech i o tom, že výjimka bude naposledy aplikována v roce 2009 v zimním semestru. Pro posouzení věci je dále klíčové, a nerozporuje tuto skutečnost ani žalobkyně, že námitku ohledně zdravotního stavu uplatnila žalobkyně až po zahájení státní závěrečné zkoušky, přičemž uvedené ustanovení zkušebního řádu dopadá pouze na ty případy, kdy se student ke zkoušce vůbec nedostaví. Pak tedy má právo dodatečně se od této zkoušky omluvit ve lhůtě 5-ti dnů. Pokud ovšem žalobkyně ke zkoušce přistoupila, nedopadá na ni článek 11 odst. 6 v části týkající se možnosti dodatečně se ze zkoušky omluvit. Dopadá na ni pouze ta část uvedeného ustanovení, které hovoří o tom, že odstoupení od zkoušky po jejím zahájení znamená pro studenta neúspěšné hodnocení této zkoušky. Nepříznivý zdravotní stav žalovaná v podstatě ani nezpochybňuje, nicméně uvedla, že k němu a jeho příznakům došlo u žalobkyně dávno předtím, což vyplývá i z předložených lékařských zpráv, konkrétně již 14.1.2011, přičemž státní závěrečná zkouška se konala teprve 28.1.2011, čili žalobkyně o svém nepříznivém zdravotním stavu věděla, vyhodnotila ho tak, že se cítila být způsobilá ke státní zkoušce přistoupit a také tak učinila. Přitom postačovalo, jak to umožňuje SZŘ, aby prostřednictvím počítače, se ze státní zkoušky omluvila. K tomuto však žalobkyně nepřistoupila, nevyužila svého práva a zkoušku se rozhodla konat. Žalovaná tedy podle svého nejlepšího vědomí a svědomí žádným způsobem nepochybně, když postupovala podle platných vnitřních předpisů FP ZČU.

VI. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.).

15. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

16. Žaloba není důvodná.

17. Žalovaná nevyhověla opravnému prostředku proto, že žalobkyně nevykonala státní zkoušku z předmětu Správní právo ani ve druhém opravném termínu. Žalobkyně v žalobě nezpochybňovala skutková zjištění, o něž žalovaná opřela výrok napadeného rozhodnutí. Žalobkyně především namítala, že jí měl být stanoven k její žádosti třetí opravný termín pro konání státní závěrečné zkoušky z předmětu Správní právo, jako tomu bylo v případech jiných studentů. Pokud děkan její žádosti nevyhověl, překročil meze správního uvážení, podstatně se odchýlil od předchozí rozhodovací praxe, kdy byl v několika předchozích letech běžně tzv. děkanský termín poskytován.

18. Podle zákona o vysokých školách se vysokoškolské vzdělání získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia (§ 44 odst. 1 ZVŠ). Forma studia vyjadřuje, zda jde o studium prezenční, distanční nebo o jejich

kombinaci (§ 44 odst. 4 ZVŠ). Studijními programy jsou bakalářský (§ 45 ZVŠ), magisterský (§ 46 ZVŠ) a doktorský (§ 47 ZVŠ). Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž součástí je obhajoba bakalářské práce (§45 odst. 3 ZVŠ), diplomové práce (§ 46 odst. 3 ZVŠ), disertační práce (§ 47 odst. 4 ZVŠ). Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část (§ 55 odst. 1 ZVŠ).

19. *Vnitřním předpisem veřejné vysoké školy je studijní a zkušební řád (§ 17 odst. 1 písm. f) ZVŠ), v daném případě Studijní a zkušební řád ZČÚ z 11.7.2008. Zde je stanoveno, že má student právo odhlásit se od zkoušky nejpozději do 24 hodin před jejím začátkem, pokud se se zkoušejícím nedohodne jinak. Student, který se od zkoušky odhlásil, je posuzován, jako kdyby nebyl ke zkoušce přihlášen. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku ... , je klasifikován známkou nevyhověl. Student se může z vážných, zejména zdravotních důvodů omluvit i dodatečně, nejpozději do pátého dne od termínu určeného pro konání zkoušky. O důvodnosti omluvy rozhodne zkoušející (čl. 11 odst. 6 SZŘ). Pro stanovení formy, obsahu, bližší specifikace podmínek konání státní závěrečné zkoušky včetně jejího organizačního zabezpečení mohou fakulty vydávat vnitřní normy (čl. 14 odst. 9 SZŘ).*

20. *Vnitřní normou FP ZČÚ o státních zkouškách v magisterském studijním programu je vyhláška děkana č. 17D/2009-2010. Podle této vyhlášky se v oboru „Právo“ v magisterském studijním programu „Právo a právní věda“ státní zkouška skládá z osmi předmětů, které se řadí do tří bloků. Druhý blok tvoří Správní právo a Trestní právo (čl. I. vyhlášky děkana). Státní zkoušky se konají zpravidla ve třech částech zkouškového období zima ..., jaro ..., podzim ... (čl. III vyhlášky děkana). Studenti jsou povinni přihlásit se ke státní zkoušce pro zimní termín nejpozději do 5. prosince prostřednictvím systému IS/STAG. Na konkrétní termín státní zkoušky bude student přiřazen losem (čl. IV. odst. 1 vyhlášky děkana). Na úřední desce fakulty bude vyvěšen seznam studentů s konkrétními termíny státní zkoušky nejpozději tři týdny před prvním konkrétním termínem státní zkoušky (čl. IV. odst. 2 vyhlášky děkana). Ve stanovený čas před zahájením státní zkoušky se shromáždí všichni přihlášení studenti k oficiálnímu zahájení. Předsedové komisí si za přítomnosti studentů losem rozdělí zkušební komisaře. V takto vytvořené sestavě zkouší komise po celý den. Předsedové komise si vylosují též číslo své komise. Následně si každý student vylosuje číslo komise, u které bude skládat státní zkoušku (čl. VI. odst. 1 vyhlášky děkana). Vyhláška děkana nabyla účinnosti dne 8.1.2010, proto obsahuje přechodné ustanovení, že se pravidla pro přihlašování ke zkoušce nepoužijí v zimním termínu akademického roku 2009/2010 (čl. VIII. odst. 1 vyhlášky děkana).*

21. *Žalobkyně se podle uvedených pravidel vyhlášky děkana přihlásila ke státní zkoušce ze Správního práva a Trestního práva v zimním semestru 2010/2011. Termín konání státní zkoušky byl určen na 28.1.2011 a na úřední desce zveřejněn 9.12.2010. Žalobkyně se 28.1.2011 ke státní zkoušce dostavila. Jak sama uvedla v žádosti o přezkum rozhodnutí děkana o ukončení studia, při druhém opravném termínu dne 28.1.2011 po rozlosování členů komisí a stanovení pořadí studentů jdoucích na státní soubornou zkoušku došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu a požádala vedoucí sekretariátu katedry správního práva o odhlášení ze státní zkoušky ze Správního práva z důvodů, že její zdravotní stav není ideální a po dobu čekání na zkoušku se spíše zhoršuje. Odstoupit od zkoušky jí nebylo umožněno s tím, že po rozlosování komise již nemá možnost odhlásit se z tohoto termínu konání státní zkoušky bez*

případného propadnutí pokusu. Uvedla, že druhý opravný pokus státní zkoušky splnila jen z části, když z předmětu Trestní právo absolvovala s výsledkem chvalitebně a ze Správního práva zkoušku nesložila. Z uvedeného je zřejmé, a žalobkyně to nepopírá, že od státní zkoušky chtěla odstoupit po jejím zahájení, tedy po rozlosování složení komisí a zjištění, u které komise bude státní zkoušku vykonávat. Takovou možnost však vyhláška děkana ani studijní a zkušební řád studentům nedává. Za situace, kdy právní úprava vysokoškolského zákona umožňuje vydání vnitřních předpisů univerzity (zde studijní a zkušební řád) a vnitřní předpisy univerzity umožňují provedení úpravy poměrů jednotlivými fakultami (zde vyhláška děkana, která upravuje průběh státní zkoušky v magisterském studijním programu), postupovala žalovaná zcela v souladu s citovanými právními předpisy. Pokud tedy nebylo žalobkyni umožněno odstoupit od státní zkoušky po jejím zahájení, bylo to v souladu s předpisy upravujícími na Fakultě právnické ZČU výkon státní zkoušky.

22. Žalobkyně namítá, že žalovaná nepřihlédla k jejímu zdravotnímu stavu, který doložila k žádosti o přezkum rozhodnutí děkana o ukončení studia lékařskou zprávou neurologického oddělení Fakultní nemocnice Na Bulovce ze dne 18.2.2011, ve které jsou popsány zdravotní obtíže uváděné pacientkou s počátkem od 14.1.2011 a hodnoceny diagnostickým závěrem R42 Závrať – vertigo s přechodnou neurologickou cerebelární symptomatikou (tj. náhle vzniklá mozková porucha, ložisková, která je způsobena poruchou cerebrální cirkulace - zjištěno na www.medicabaze.cz). Dle názoru soudu, ačkoliv byl dle předložené lékařské zprávy zdravotní stav žalobkyně nepříznivý od 14.1.2011, neučinila kroky, aby se od státní zkoušky odhlásila, když tu možnost měla ještě 24 hodin před zahájením státní zkoušky, přičemž odhlášení je možno provést i elektronicky. Protože tak neučinila, lze souhlasit s žalovaným, že zřejmě sama zvážila svůj zdravotní stav a došla k závěru, že je schopná v tomto stavu státní zkoušku konat. Pokud jde o zdravotní stav, měla žalobkyně také možnost omluvit se z vážných, zejména zdravotních, důvodů z účasti na státní zkoušce i dodatečně, nejpozději do pátého dne od termínu určeného pro konání zkoušky (viz čl. 11 odst. 6 SZŘ), ovšem za předpokladu, že by se právě z případných vážných zdravotních důvodů zahájení státní zkoušky (rozlosování zkušebních komisí a losování čísel komisí studenty) nemohla zúčastnit. Dne 28.1.2011 se však žalobkyně zúčastnila zahájení státní zkoušky z Trestního práva a Správního práva, vědoma si, že se v jejím případě jedná o druhý opravný termín. Žalovaná tedy nepochybila, když při svém rozhodování nezohlednila zdravotní stav žalobkyně.

23. *Studium se dále ukončuje, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu [§ 56 odst. 1 písm. b) ZVŠ]. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. b) je den stanovený studijním a zkušebním řádem (§ 56 odst. 2 věta druhá ZVŠ). Podle Studijního a zkušebního řádu ZČU (úplné znění z 11.7.2008) děkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, jestliže student nesložil státní zkoušku ani ve druhém opravném termínu [čl. 28 odst. 1 písm. i) SZŘ]. Dnem ukončení studia pro nesplnění požadavku je den, ke kterému rozhodnutí děkana o ukončení studia nabylo právní moci (čl. 28 odst. 4 SZŘ). Podle uvedených ustanovení ZVŠ a SZŘ bylo postupováno děkanem FP ZČU po té, kdy žalobkyně nesplnila požadavky vyplývající ze studijního programu FP ZČU a nesložila státní zkoušku z předmětu Správní právo ve druhém opravném termínu dne 28.1.2011.*

24. Žalobkyně především namítá, že děkan FP ZČU při rozhodování o její žádosti o povolení třetího opravného termínu státní zkoušky z předmětu Správní právo nepostupoval stejným způsobem, jako v několika desítkách předchozích rozhodnutí. Tato stěžejní žalobní námitka však není důvodná.

25. Podle zákona o vysokých školách *do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy patří zejména c) tvorba a uskutečňování studijních programů, d) organizace studia, e) rozhodování o právech a povinnostech studentů (§ 6 odst. 1 ZVŠ). Organizaci a činnost veřejné vysoké školy, jakož i postavení členů akademické obce upravují její vnitřní předpisy (§ 6 odst. 2 ZVŠ). Vnitřními předpisy veřejné vysoké školy jsou ... studijní a zkušební řád ...* [§ 17 odst. 1 písm. f) ZVŠ]. Ve studijním a zkušebním řádu ZČU je uvedeno, *pokud student u zkoušky nevyhověl, má právo na konání první opravné zkoušky. Pokud student nevyhoví ani při první opravné zkoušce, má právo konat druhou opravnou zkoušku (čl. 11 odst. 2 SZŘ). Děkan rozhodne o ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu, jestliže student nesložil státní zkoušku ani ve druhém opravném termínu* [čl. 28 odst. 1 písm. i) SZŘ].

26. Z uvedeného je zřejmé, že zákon o vysokých školách ani studijní a zkušební řád ZČU neobsahovaly pro zimní období akademického roku 2010/2011 žádné ustanovení, které by zakládalo právo studentů Západočeské univerzity v Plzni na třetí opravný termín pro vykonání státní zkoušky. Pokud byla tato praxe zavedena na Fakultě právnické ZČU, a aplikována, jak namítá žalobkyně, i pro zimní období akademického roku 2010/2011, ve kterém přistoupila ke státní zkoušce ze Správního práva ve druhém opravném termínu žalobkyně, pak se nejednalo o rozhodování v souladu se zákonem o vysokých školách a vnitřním předpisem ZČU, tedy studijním a zkušebním řádem. Bylo-li v minulosti studentům FP ZČU umožněno skládat státní zkoušku ve třetím opravném termínu, jednalo o postup v rozporu s vnitřními předpisy ZČU. Právě nutností odstranit nesprávné praktiky, ke kterým docházelo na FP ZČU v uplynulých letech, byla vedena snaha vrátit chod FP ZČU do limitů vymezených vnitřními předpisy ZČU. O tom svědčí i vyhláška děkana 17D/2009-2010 upravující obsah, formu a průběh státních zkoušek v magisterském studijním programu, která jednoznačně signalizovala změny dosavadních poměrů na FP ZČU, když stanovila přesná pravidla pro konání státních zkoušek. Ani vyhláška děkana však možnost třetího opravného termínu státní zkoušky neupravuje.

27. Navrhovala-li žalobkyně výslech svědků, studentů, kterým byl dle jejího tvrzení třetí opravný termín povolen, pak soud k provedení tohoto důkazu nepřistoupil, neboť i kdyby bylo prokázáno, že byl některému studentovi povolen třetí opravný termín pro konání státní zkoušky v zimním období akademického roku 2010/2011, jednalo by se o porušení zákona o vysokých školách a studijního a zkušebního řádu ZČU, které by nebylo předmětem přezkumu v této právní věci, a takového porušení právních předpisů se v dané právní věci nelze dovolávat. Obdobně je tomu ve správním řízení, kde je v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád zakotvena jedna z hlavních zásad správního řízení, zásada legitimního očekávání, vyjádřená slovy, *aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. To znamená, rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodnout způsobem obdobným. Uvedenou zásadu je třeba vykládat v souvislosti s Ústavou

a Listinou, dle kterých *státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví* a v souladu s dalšími právními principy, na kterých je postaven celý právní řád, především principem právní jistoty (čl. 1 odst. I Ústavy), předvídatelnosti práva, legitimní předvídatelnosti postupu orgánů veřejné moci v souladu se zákonem stanovenými požadavky. Zásada legitimního očekávání má význam zejména v případech, kdy je správnímu orgánu svěřena pravomoc rozhodovat např. o udělování výjimek z určitého právního pravidla, resp. obecně v případech, kdy je správní orgán nadán tzv. správní úvahou, tedy v případech, kdy na vydání určitého rozhodnutí „není právní nárok“. Podle zásady legitimního očekávání byl povinen postupovat i děkan FP ZČU při rozhodování o žádosti žalobkyně o poskytnutí jí třetího opravného termínu státní zkoušky ze Správního práva. To znamená, pokud by byla vnitřními předpisy ZČU, resp. FP ZČU, upravena možnost třetího opravného termínu státní zkoušky za určitých podmínek, bylo by na úvaze děkana posouzení, zda byly stanovené podmínky splněny a lze konání státní zkoušky ve třetím opravném termínu povolit. Děkan by se tak při respektování vnitřních předpisů univerzity pohyboval v určitém právním rámci a na základě své správní úvahy by rozhodoval o splnění či nesplnění stanovených podmínek. Pokud by v totožném případě jedenkrát žádosti o třetí opravný termín vyhověl a v jiných totožných případech nevyhověl, bylo by možné se ze strany žadatele dovolávat nerovného zacházení a porušení zásady legitimního očekávání, jak je zakotvena i v § 2 odst. 4 správního řádu. Taková situace však v daném případě nenastala, pro správní uvážení nebyl při absenci právních předpisů umožňujících třetí opravný termín prostor. Studijní a zkušební řád ZČU umožňoval pro zimní období akademického roku 2010/2011 toliko dva opravné termíny pro konání státní zkoušky a s tímto vnitřním předpisem musela být žalobkyně jako studentka ZČU seznámena. Pokud byl v některém případě jiného studenta porušen daný právní předpis, nelze se takového porušení práva dovolávat i v případě žalobkyně. Nelze proto dojít k závěru, jak to činí žalobkyně, že byla porušena zásada transparentnosti, subsidiarity a proporcionality, že měl děkan postupovat ve stejných případech stejně, že překročil meze správního uvážení a podstatným způsobem se odchýlil od předchozí rozhodovací praxe, když naprosto totožné případy rozhodoval jinak. Postup děkana Fakulty právnické ZČU a žalované soud neshledal nezákonným a žalobkyně jím proto nemohla být zkrácena na svých právech, zejména na svém právu na vzdělání podle čl. 33 Listiny, neboť i právo na vzdělání musí být realizováno při respektování zásady zákonnosti vycházející z principu právního státu. V praxi zásada zákonnosti znamená, že jsou správní orgány, v daném případě jím byl děkan FP ZČU a žalovaná, ve své činnosti vázány právním řádem, tzn. všemi právními předpisy počínaje ústavními zákony a konče v daném případě vnitřními právními předpisy univerzity a fakulty.

28. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VII. Náklady řízení

29. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdala.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 19. prosince 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová